

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Перник , 26.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на десети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Светослава И. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Т.а
като разгледа докладваното от Светослава И. Алексиева Административно наказателно дело № 20201720201452 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №3796а-369/18.06.2020 г. на Началник Второ РУ към ОД МВР – Перник, на Л. Б. Т. от гр. С., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба 500 /петстотин/ лева на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ за това, че на 19.05.2020г., около 17.00 часа, в местност извън населено място между селата Рударци и Кладница, общ. Перник, е произвел изстрели по мишена със законно притежаваната ловна карабина „Бенели“, калибър 30-06 с № ВВ127228М15, като е използвал оръжието си за цел, различна от тази, за която го е придобил, а именно за ловни цел, съгласно издаденото разрешение № 20180443410 – нарушение на чл. 60, ал.1, т.3а, б.а от ЗОБВВПИ.

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от Л. Б. Т., чрез пълномощника му - адв. И.Г., с която се оспорва законосъобразността на обжалваното постановление и се твърди, че е издадено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Релевират се възражения за допуснати съществени нарушения на процесуални изисквания при образуване на административнотказателното поризводство досежно института на свидетелите. Претендира се и присъждане на направените по делото разноски..

В съдебното производство жалбоподателят не е участвал лично, не е представляван и от пълномощника.

Въззиваемата страна, в съпроводителното писмо към преписката, изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено изцяло. За съдебно заседание – редовно призована, не е изпратила представител.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол правораздавателен акт, от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 19.05.2020г., около 17.45 часа, в дежурно-оперативна група на Второ РУ – Перник постъпил сигнал от граждани за изстрели от огнестрелно оръжие в местност между с. Рударци и курортно селище „Делта хил“, намиращо се в землището на с. Кладница, общ. Перник. Към мястото бил насочен АП 231 в състав: командир на отделение мл. инспектор Е. П. и ст. полицаи Р. В.. При приближаването си към района двамата чули изстрели и ориентирайки се по звука от тях се озовали на място, заобиколено от дървета, намиращо се на около 500 м. от първите къщи в комплекса „Делта хил“. Забелязали лек автомобил „Опел Фронтера“ с рег. № *****, а в близост до него се намирали две лица. След като забелязали приближаването на полицейския автомобил, двете лица преустановили стрелбата и оставили оръжията до своята кола. Свидетелите Е. П. и Р. В. установили самоличността им, а именно Л. Б. Т. и Д.Г.Д.. Възприели три броя ловни карабини, за които лицата обяснили, че са техни и притежават разрешения за тях, както и че са дошли на това място, за да ги прострелват. Сами показали на служителите на МВР поставена на около 300 метра от тях, закачена на дърво, неподвижна мишена, по която стреляли.

След като докладвали в ОДЧ, свидетелите получили разпореждане да съпроводят лицата с автомобила и оръжията до Второ РУ - Перник. В сградата на полицейското управление огнестрелните оръжия били предадени с протоколи, образец – приложение №15 към чл.92, ал.2 и чл.98, ал.4 от ЗОБВВПИ. С предавателно-приемателен протокол от 19.05.2020г. жалбоподателят Л.Т. предал на мл. полицейски инспектор по КОС при Второ РУ – Перник – Д.П.В., в присъствието на свид. В. Й. Ц., заемащ същата длъжност, един брой ловна карабина „Бенели“, калибър 30-06 с № ВВ127228М15, калъф за нея и един брой разрешение № 20180443410, издадено на името на жалбоподателя.

С резолюция на АНО от същата дата била разпоредено извършване на допълнителна проверка от мл. полицейски инспектори от КОС за изясняване на фактическата обстановка по случая. В изпълнение на резолюцията свид. В.Ц. и Д.В.

снели писмено обяснение от жалбоподателя. В него същият потвърдил, че на 19.05.2020г. с приятеля си Д.Д. прострелвали ловните си оръжия, както и че внимателно са избрали мястото за това, след като се уверили, че е безлюдно, безопасно от гледна точка релефа на местността и не биха застрашили никого. С цел пълно изясняване на обстоятелствата по случая свидетелят Ц. и В., придружени от жалбоподателя и второто лице отишли на мястото на нарушението. То било разположено в своеобразна долина, заобиколена от дървета, като на едно от тях, показано им от нарушителите, възприели закачени две пластмасови бутилки за мишена, по които стреляли на 19.05.2020г.. Служителите на МВР забелязали върху тях дупки от куршуми, а в основата на дървото имало и гилзи, съответстващи на боеприпаси за ловно оръжие.

Въз основа на непосредствените си възприятия, на събраните данни от нарушителя, въз основа на изготвената по случая докладна записка от служителите от автопатрула, установили двете лица в момента на произвеждането на стрелбата, както и с оглед приобщеното към преписката ловно оръжие и издаденото за него разрешение, на 29.05.2020 г. свид. В.Ц. образувал срещу Л.Т. административнонаказателно производство със съставяне на акт за установяване на административно нарушение бл. №182674, като приел, че виновно е нарушил разпоредбата на чл.60, ал.1, т.3а, б. а от ЗОБВВПИ.

При предявяване на съставения АУАН Т. вписал, че няма възражения, подписал акта и приел връчения му екземпляр от него.

Административнонаказателно производство било образувано и срещу лицето Д.Д. .

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения срещу процесния акт от жалбоподателя.

На 18.06.2020 г., при проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, преценявайки събраните по преписката доказателства, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което ангажирал административнонаказателна отговорност на Л. Б. Т. за нарушението по-горе като на основание чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ наложил административно наказание глоба в минимален размер. .

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена като взе предвид показанията на свидетелите В. Й. Ц., Е.В.П. и Р.Е.В., както и приетите писмени доказателства: заверени копия на АУАН бл.№182674/29.05.2020г., заповед №8121з – 595/26.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи, предавателно – приемателен протокол от 19.05.2020г. – приложение №15 към чл.92, ал.2 и чл.98, ал.4 от ЗОБВВПИ.

Съобразно установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

При извършена проверка за законосъобразност и обосноваост на обжалваното наказателно постановление съдът установи следното:

АУАН е съставен от длъжностно лице, притежаващо правомощие за това,

произтичащо от разпоредбата на чл.215, ал.1 от ЗОБВВПИ, а обжалваното наказателно постановление е издадено от орган с доказана материална и териториална компетентност с оглед приетата като писмено доказателство по делото заповед №8121з – 595/26.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи.

Настоящият съдебен състав констатира, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да мотивират отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Съдът приема, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са изпълнени изискванията в чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН за пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено и за точно посочване на нарушените законови норми.

Съдът не констатира нарушение на изискванията в чл.40 от ЗАНН относно свидетелите.

Съгласно на чл. 40, ал. 1 ЗАНН актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и на свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Алинея 3 допуска само по изключение, при липса на такива свидетели, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той да се състави в присъствието на двама други свидетели, което обстоятелство следва изрично да се отбележи в съдържанието му. Видно от материалите по административнонаказателната преписка, актът за установяване на административно нарушение е съставен от свид. В.Ц., в присъствието на свидетел - Д.П.В. – двамата мл. полицейски инспектори по КОС при Второ РУ – Перник. От свидетелските показания и приетите писмени доказателства безспорно се установи, че двамата непосредствено са участвали в изясняването на обстоятелствата по случая и установяването на нарушението. Видно е, че след отвеждане на двете лица, произвеждали изстрели в района на с. Кладница, във 02 РУ – Перник, с резолюция на началник 02 РУ преписката им е възложена за работа - двамата са приели предаденото от жалбоподателя оръжие – ловна карабина, установили са собствеността и основанието за притежание на същата, запознали са се с изготвената от служителите от АП 231 докладна записка, снели са обяснения от нарушителите и заедно с тях са отишли на мястото на извършване на нарушението, добивайки непосредствени възприятия за района, в който са стреляли, за околната обстановка и оставените следи върху и около поставената импровизирана мишена. При тези обстоятелства не може да има съмнение, че свид. Д.В. е присъствал при съставяне на акта в качеството на свидетел при установяването на нарушението. Процесното нарушение се изразява в употребата на огнестрелно оръжие с цел, различна от целта, за която е придобито,

което предполага не просто установяването на факта на произвеждането на изстрели /обстоятелство, което слухово са възприели свидетелите Е. П. и Р. В./, а и изясняване вида на оръжието – че същото представлява огнестрелно такова, както и целта на притежанието му. Тези елементи от фактическия състав са установени именно от свид. Ц. и В. в качеството си на мл. полицейски инспектори по КОС, в хода на възложената им от АНО проверка и след извършените от тях допълнителни действия, в т.ч. със съдействието на нарушителя и на мястото на извършване на нарушението.

По тези съображения, съдебният състав приема, че твърдяното в жалбата нарушение на изискването в чл.40, ал.1 от ЗАНН не е допуснато. Актът е съставен в присъствието на свидетел от кръга на тези по чл.40, ал.1 от ЗАНН, поради което не е имало основание за прилагане на алтернативната възможност по ал.3 – да бъде осигурено присъствието на двама други свидетели.

По същество:

Въз основа цялостен анализ на доказателствения материал по делото, съдът приема за доказано по несъмнен начин извършването на нарушението. Правно значимите за делото факти и обстоятелства не са спорни.

Жалбоподателят не оспорва, че на инкриминираната дата, в открита местност между селата Рударци и Кладница, общ. Перник, е произвеждал изстрели със законно притежаваната ловна карабина с цел прострелване на оръжието. Не оспорва, че по време на тези действия са пристигнали служители на МВР, които са съпроводили него и приятеля му до Второ РУ за изясняване на случая, където по-късно с протокол предал ловната си карабина „Бенели“, калибър 30-06 с № ВВ127228М15 и притежаваното за нея разрешение №20180443410. От показанията на разпитаните свидетели е видно, че Т. изцяло е съдействал в хода на проверката за изясняване на случая като е изразил съжаление и е проявил критично отношение към действията си, споделяйки пред свид. Ц., че е инструктор по спортна стрелба и изискванията за бравене с оръжие са му добре известни.

Въз основа на тези факти, законосъобразно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 185, ал. 1 ЗОБВВПИ за извършено нарушение на чл. 60, ал. 1, т. 3а, б. „а“ ЗОБВВПИ.

Нормата на чл. 60, ал. 1, т.3а, б.„а“ ЗОБВВПИ забранява употребата на огнестрелни оръжия с цел, различна от целта, за която са придобити, с изключение на случаите, когато огнестрелните оръжия се използват за спортни и учебни цели само на стрелбища.

Използваната от жалбоподателя ловна пушка, с която са произведени изстрели в района между двете населени места – с. Рударци и комплекс „Делта хил“, с. Кладница, представлява огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4, ал.2 ЗОБВВПИ, тъй като същата е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да бъде видоизменено, така че да произведе, изстрел с куршум или снаряд чрез

действието на взривно вещество.

Не е спорно, че предназначението на огнестрелното оръжие, придобито от Л.Т., е за упражняване правото на лов, включващо право на ловуване и придобиване на дивеч, ловни трофеи и дивечови продукти, съгласно чл. 21, ал. 1 от Закона за лова и опазването на дивеча. Ловуването се извършва с гладкоцевно, дългоцевно нарезно огнестрелно ловно оръжие и късоцевно нарезно огнестрелно оръжие за ловни цели, като за закупуването, носенето и съхраняването на такова, както и на боеприпаси за него се издава разрешение от органите на Министерството на вътрешните работи по реда на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /чл.56 от ЗЛОД/. Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗЛОД правото на лов се упражнява в ловната площ на страната, включваща всички земи, гори и водни площи, които са обитавани от дивеч или в които има условия за съществуването му, извън населените места, определени с общи и подробни градоустройствени планове или с околоръстни полигони.

Установените в казуса факти чрез събраните доказателства еднозначно сочат, че към момента на произвеждане на изстрелите с притежаваното ловно оръжие, Л.Т. не е упражнявал правото си на лов, тъй като се е намирал на открита местност, в непосредствена близост до населено място, и е стрелял по импровизирана мишена.

Тези факти се доказват по несъмнен начин от събраните и проверени съобразно принципа на непосредственост в съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства – показанията на свидетелите В.Ц., Е. П. и Р. В. от изготвените документи: акт за установяване на административно нарушение и предавателно—приемателен протокол от 19.05.2020г. Съдът кредитира изцяло посочените доказателствени източници, доколкото противоречия между тях не се откриват, а фактическите обстоятелства, които установяват не се оспорват от страните. Събраните доказателства изясняват в пълнота фактите и обстоятелствата, съставляващи предмет на доказване, и в съвкупност утвърждават несъмнен извод за съставомерност на вмененото на Л.Т. административно нарушение. В извънсъдебната фаза на административнонаказателното производство, а и в съдебното следствие, същият не е направил каквито и да било възражения срещу формираните фактически констатации, не е ангажирал доказателства, които да ги оборват или поставят под съмнение. Напротив – по същество не оспорва нарушенията, тъй като на нито един етап от производството не отрича фактите на които се основава.. Защитата му срещу обжалвания административнонаказателен акт се основава единствено на възражения от процесуално естество, които по изложените съображения се отхвърлиха като неоснователни..

При тези обстоятелства съдебният състав приема, че отразените в обстоятелствената част на акта и постановлението фактически обстоятелства съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно, в съответствие с материалния закон. Подкрепени от събраните доказателствени материали, те дават основание за несъмнен извод, че при изложените в

наказателното постановление обстоятелства жалбоподателят е употребил огнестрелно оръжие с цел, различна от целта, за която е било придобито, с което е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение в чл. 185, ал. 1, вр. чл. 60, ал. 1, т. 3а, б. „а“ ЗОБВВПИ. От субективна страна деянието, с което е осъществено административното нарушение е извършено виновно с форма на вината пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е съзнавал, че огнестрелното оръжие е придобил с цел ловуване, и че е забранена употребата му с друга цел, но въпреки тези налични в съзнанието му представи, го е употребил с цел, различна от ловуване, като е извършвал прострелване на оръжието.

Въз основа на изложеното съдът приема, че съставът на административното нарушение е осъществен от обективна и субективна страна, както и че законосъобразно и обосновано е ангажирана отговорността на Л.Т. по административнонаказателен ред.

Нарушението не е маловажно и АНО законосъобразно е отказал приложение на нормата на чл.28 от ЗАНН. Съображенията му в тази насока, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, се приемат изцяло. Касае се за произвеждане на изстрели през деня, в близост до населено място, в район, неограничен от свободен достъп, граничещ с обработваеми земеделски земи, създаващо реален риск от инциденти с нежелани тежки последици.

По отношение вида и размера на наказанието:

За извършване на нарушение на чл. 60, ал. 1, т. 1 - 4, 5 и 6, извън случаите на чл. 184 /какъвто настоящият не е/, законът предвижда глоба от 500 до 2500 лв., съгласно разпоредбата на чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ.

В случая на жалбоподателя е наложено наказание в абсолютния минимум – 500 лв., което изключва възможност за намеса на съда при индивидуализацията му, доколкото производството е образувано по жалба на наказания и е недопустимо утежняване на неговото положение. От друга страна, намаляване на този размер под минималния, предвиден в закона, също е недопустимо.

По тези съображения обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Предвид изхода на делото, няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноски за възнаграждение на адвокат.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №3796а-369/18.06.2020 г., издадено от началник Второ РУ към ОД МВР – Перник, с което на Л. Б. Т. с адрес гр. С., ж.к. „*****“ 315/61 В, с ЕГН *****, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание глоба 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 60, ал.1, т.3а, б.а от ЗОБВВПИ.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____